

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/147/2018
Identifikačné číslo spisu: 5416203381
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5416203381.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Mesto Dolný Kubín, so sídlom v Dolnom Kubíne, Hviezdoslavovo námestie 1651/2, IČO: 00 314 463, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kováčik Legal s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Kováčik, proti žalovanej B. T., narodenej X. XX. XXXX, bývajúcej v K. T., o vypratanie bytu, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6C/92/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. apríla 2018 sp. zn. 10Co/257/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. apríla 2017 č. k. 6C/92/2016-49 uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. XX nachádzajúci sa na prízemí vchodu č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXXX na Ulici C. Y. v K. T., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. Obce K. T. (ďalej len „byt“) a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovanej zanikol právny dôvod na užívanie predmetného bytu uplynutím dojednanej doby nájmu k 31. 1. 2015 a od 1. 2. 2015 užíva byt bez právneho dôvodu.
2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 19. apríla 2018 sp. zn. 10Co/257/2017 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade sa jedná o mestský byt, kde dôvodom na opätovné neuzavretie nájmovej zmluvy so žalovanou boli jej nedoplatky, k úhrade ktorých však medzičasom došlo. Odvolací súd mal za to, že v danom prípade je síce zrejmé, že žalovaná nedisponuje právnym titulom na užívanie bytu, je však potrebné prihliadať na inštitút dobrých mravov.
3. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca, v ktorom uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Uviedol, že v odvolaní podanom žalovanou absentovali náležitosti v zmysle § 363 C. s. p. v spojení s § 127 C. s. p. Odvolanie neobsahovalo všeobecné náležitosti podania (označenie súdu, ktorému je určené a spisová značka konania a navyše bolo nesprávne adresované žalobcovi a nie súdu), absentovali tiež

odvolacie dôvody, neboli označené výroky, proti ktorým odvolanie smerovalo. Tieto skutočnosti žalobca v odvolacom konaní namietal, odvolací súd sa však s nimi nevysporiadal. Ďalej namietal, že žalovanej bola poskytnutá ochrana zo strany súdu nad rámec zákona, keď súd v konaní pokračoval aj napriek procesným vadám. Namietal tiež, že v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré je diametrálne odlišné od prvoinštančného rozhodnutia absentuje odkaz na príslušné právne predpisy, jeho odôvodnenie je nepresvedčivé a žalobca ním stratil možnosť podať riadny opravný prostriedok. Rozhodnutie odvolacieho súdu porušuje jeho právo na právnu istotu. Vychýtal odvolaciemu súdu, že právo žalovanej na bývanie nadradil nad ochranu vlastníckeho práva žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že ekonomické správanie žalovanej nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že žalovaná býva v byte bez právneho dôvodu. Navrhol preto napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že svoje dlhy voči žalobcovi uhradila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolací súd sa nestotožnil s námietkou dovolateľa, podľa ktorej bolo jeho právo na spravodlivý proces porušené procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý o odvolaní rozhodoval napriek tomu, že neobsahovalo zákonom stanovené náležitosti. Odvolací súd totiž sám vo svojom rozhodnutí výslovne uviedol, že odvolanie žalovanej bolo z hľadiska splnenia náležitostí na hranici úplnosti tohto opravného prostriedku, to však nič nemení na skutočnosti, že z obsahu podaného odvolania bolo možné bez pochybností určiť proti akému rozhodnutiu smeruje a teda aj rozhodnutie akého súdu sa napáda, ako aj čo bolo zámerom žalovanej pri podaní odvolania. Posúdenie toho, či odvolanie spĺňa náležitosti je v kompetencii odvolacieho súdu. Vzhľadom na to, že odvolacie konanie (na rozdiel od dovolacieho konania) nie je podmienené povinným zastúpením kvalifikovaným právnym zástupcom, je potrebné pri posudzovaní splnenia jeho náležitostí prihliadať aj na schopnosti odvolateľa a podaný opravný prostriedok hodnotiť s prihliadnutím na čl. 11 základných princípov Civilného sporového poriadku najmä podľa jeho obsahu. Dovolací súd má preto za to, že týmto postupom odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces.

11. Dovolací súd ako nedôvodné vyhodnotil aj ďalšie námietky dovolateľa týkajúce sa narušenia jeho právnej istoty a nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd v bodoch 8 až 20 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo dospel k záveru o potrebe zmeny rozhodnutia prvoinštančného súdu. K námietke dovolateľa týkajúcej sa neuvedenia zákonných ustanovení v rozhodnutí odvolacieho súdu dovolací súd dodáva, že za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa

nezaobrá jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

12. Vzhľadom na to, že dovolateľ v rámci dovolaní uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p. vytýkal odvolaciemu súdu aj nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či došlo postupom odvolacieho súdu k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces sa nemôže zaoberať vecnou správnosťou právnych záverov v ňom obsiahnutých. Nesprávne právne posúdenie veci je možné namietat' výlučne v prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 421 C. s. p., k čomu však v prejednávanej veci nedošlo.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinił neprípustným dovolaním žalobca, žalovanej však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

14. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.